

det fra det hele Studieapparat, og man maa vistnok antage, at han mente, at den ikke vilde udbrede sig i samme Grad og have samme Indflydelse, dersom Metropolitanaskolen ophørte at bestaae, thi dersom dette ikke var hans Mening, saa var jo den hele Fremstilling overflødig, men man vil let see, at en saadan Mening ikke hænger sammen med Noget som helst. Med Hensyn til Holberg veed man med fuldkommen Sikkerhed, at man ligesaagodt kunde sige om ham: Det, der har skaffet ham til at blive til det, som han blev, var, at man dengang kunde sætte Drengene ind paa Trommeslagerløn, som man kan sige, at han er bleven til, hvad han var, fordi der er en Metropolitanaskole i Kjøbenhavn. Den første Forudsætning for at et Menneſte kan blive til en stor Mand er, at han lever og bliver Menneſte; det er høist sandsynligt, at dersom Holberg ikke havde kunnet blive sat i Trommeslagernummier, saa havde han savnet Midler til at leve, som han behøvede for at vinde sin senere Underviisning. Man kunde altsaa sige: Vilde I have store Mænd i Landet som Holberg, saa begynd med at sætte Drengene i Trommeslagerlære. Hvad Thorvaldsen angaaer, da være det langt fra mig at nægte, at han staaer her i Landet som en af de største Classikere, thi den, der frembringer classiske Arbejder, er mere Classiker end den, der rager sig gjennem en Masse classiske Skrifter. Det, at tilegne sig Smaaſtumper af ældre Grindbringer paa Tryk, alle Slags Commentarer og deslige, er jo i sig selv en overordentlig ringe Ting. Det kan være godt, at der er Nogen, som kan udpege disse Ting for Andre og kan staae i Verden som et beqvemt Lexicon til at slaae op i for at vise dem den Vej, de skulde betræde, men Sagen er i sig selv temmelig indholdsløs. Derimod er det ganske vist, at Thorvaldsen staaer for os netop som den største Classiker, Norden har frembragt. Naar man nu gik hen og sagde: For at faae den store nordiske Classiker maa man forskrive en Islænder, som bliver Steenhugger, og dernæst maa man lade hans Søn gaae paa det kjøbenhavnske Tegneacademi, saa vil man see, at denne nordiske Classiker ikke vilde have erhvervet sig de fornødne Betingelser, om endog hans Fader havde boet ved Siden af Metro-

politanskolen; men Thorvaldsen bevægede sig hen i den romerſte classiske Verden, og der gik han ikke blot og saae paa, hvad der havde staaet, nei, han saae paa det og skabte Noget, han opfandt i sig selv, en ny Classik, som kunde bruges, fordi der var Geni i ham; men det har han ikke hentet fra Metropolitanaskolen og heller ikke fra den Lustning af Rærdom og høi Classik, som her vindes, og hvoraf dog den allerminſte Deel skriver sig fra, at vi have en Metropolitanaskole i Kjøbenhavn. Hvad nu endelig Ørsted angaaer, saa er han, om man vil, et overordentlig stort Beviis paa, at man aldeles kan undvære det Slags Skoler, thi han kom, om jeg mindes ret, fra Rudkjøbing umiddelbart til Universitetet; han havde været paa Apotheket i Rudkjøbing, kom til Universitetet i en Alder af 17 à 18 Aar, begyndte sine Studier her og forſatte dem med saa stor Udmærkelse, uden at dog her hverken denne Lustning fra Hovedstaden og det øvrige Land, som der har været Tale om, eller endnu mindre Metropolitanaskolens Tilværelse kan have havt den allerminſte Indflydelse paa ham. Metropolitanaskolens Tilværelse har altsaa aldeles ikke Noget med den almindelige classiske Dannelse her i Landet at gjøre, mere end enhver anden Skole. — Der staaer endnu tilbage, at det ærede Medlem siger: Tage vi Metropolitanaskolen bort fra Kjøbenhavn, saa restere vi, at Skoleunderviisningen der synker ned til et saadant Lavmaal, at Universitetet i den store Tilgang, det faaer derfra — jeg troer, at jeg kan udtrykke det saaledes — vil faae en Deel beherskende Middelmaadigheder, som gjøre, at Universitetet behøver en længere Tid, for at de ved det Studerende kunne ende deres Studier, hvilket vilde være meget ſtabeligt. Men der er jo da en anden Udvei, og den paapegede det ærede Medlem ogsaa, nemlig at sende Børnene til en Skole udenfor Kjøbenhavn. Med Hensyn hertil, vil jeg gjøre det ærede Medlem opmærksom paa, at forsaavidt Børnene ikke ved at sendes ud af deres Førelæres Huus komme til at savne den gode Opdragelse hjemme, saa vil det ikke gjøre nogen Skade, om en Mængde af dem blev sendt til mindre Byer, for der at faae roligere Dage; men det vil man ikke engang behøve, thi indenfor Kjøbenhavns Grænd-